

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

(Κύριοι αξιοπρεπείς και μή, Κυρίες αξιοπρεπείς και μή, χῆρες, ένας μπαμπάς, μία μαμά, ένας γιός, μιὰ κόρη, μιὰ κοκοτίτσα, ένας ἀφελῆς κ.λπ. συζητοῦν, ἀερολογοῦν, μπουρδολογοῦν, τραγουδοῦν, βάζουν χέρι,

Τὸ πίνουν, μεθοῦν, χορεύουν, παρεκτρέπονται, ἀ-
πάρτυ ποκαλύπτουν καὶ ἀποκαλύπτονται. "Ἐνα περιέργο γκαρσόνι κυκλοφορεῖ ἀνάμεσά τους. Στὸ βάθος μιὰ μουσικὴ ὑπόκρουση πὸν μαζὶ μὲ τὸ μέτρο τοῦ στίχου μᾶς δίνει ἕνα ρυθμὸ σὲ ὄλη αὐτὴ τὴν καλλιγραφικὴ γελοιογραφία τῆς δεξίωσης. "Ὅταν ἀρχίζει ἡ παράσταση τοὺς βρίσκουμε ὄλους ἐπὶ σκηνῆς, ἀκίνητους, ἀνέκφραστους. Μὲ τὴν ἐναρξὴ τῆς μουσικῆς ἀρχίζει καὶ τὸ πάρτυ τους).

ΜΑΜΑ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ μαμὰ κι ἀπὸ δῶ νὰ σᾶς συστήσω...

ΚΟΡΗ. Δὲ χρειάζεται μαμὰ, ξέρω μόνη νὰ μιλήσω.

ΜΑΜΑ. Τοῦ νομίσματος οἱ ὄψεις εἶναι δύο.

ΜΠΑΜΠΑΣ. Ἄφοῦ μπορεῖς ἄλλα νὰ λές καὶ ἄλλα νὰ κάνεις.

ΓΙΟΣ. Ἄλλα σὲ διδάσκουν στὸ σχολεῖο...

ΚΟΡΗ. Καὶ ἄλλα πρέπει ἐσὺ νὰ συμπεράνεις.

ΜΑΜΑ. Ἡ τιμὴ τιμὴ δὲν ἔχει νὰ τὸ ξέρεις.

Πάντα ὄρκους ἐγὼ κάνω στὴν τιμὴ μου.

Και ἂν κάτι τελοσπάντων σοῦ συμβεῖ...
 ΑΦΕΛΗΣ. Ἀμάρτησα νὰ λὲς γιὰ τὸ παιδί μου.
 ΦΩΝΕΣ. Ἄχ ἡ κοινωνία, ἡ κοινωνία.
 ΜΠΑΜΠΑΣ. Τὸ πᾶν εἶναι κάπου κάποτε νὰ φτάσεις.
 ΑΦΕΛΗΣ. Τρῶγε μακαρόνια νὰ προφτάσεις.
 ΜΑΜΑ. Κι οὔτε ξέρω γιατί θάθελες τὸν κόσμο μας ν' ἀλλάξεις...
 ΚΥΡΙΟΣ. Σοῦ προσφέρει τόσες εὐκαιρίες...
 ΚΥΡΙΟΣ. Κι ἂν σοῦ χρειασθεῖ κάποιον νὰ κατασπαράξεις, τὶ νὰ γίνει ;
 ΧΗΡΑ. Εἶναι νόμος γιὰ νὰ ἔβγεις στὸν ἀφρό...
 ΑΦΕΛΗΣ. Κι ἔτσι βάρα στὸ ψαχνό !
 ΚΥΡΙΑ. Ἄχ ἡ μοναξιά, ἡ μοναξιά !
 ΑΦΕΛΗΣ. Τρῶτε Λουτρακίου μπακλαβά.
 ΜΠΑΜΠΑΣ. Πρὶν ἀπ' ὄλα τῆ δουλειά σου νὰ κοιτᾶς.
 ΚΥΡΙΑ. Ἄχ αὐτὰ τὰ βλέπε ἄκου σῶπα, εἶναι πιά ξεπερασμένα...
 ΜΑΜΑ. Ξέρεις τ' εἶναι τὸ καλύτερο γιὰ σένα ;
 ΜΠΑΜΠΑΣ. Οὔτε βλέπε, οὔτε ἄκου, μόνο σῶπα.
 ΚΥΡΙΑ. Ἄφοῦ ὑποκύπτουν σ' ὄλα, ὄλες κι ὄλοι,
 Ποιὸς λοιπὸν ὁ λόγος ν' ἀντιδροῦνε στὰς ἀρχάς ;
 ΚΟΡΗ. Ὑπακοῦστε εἰς τοὺς λόγους τοῦ μπαμπᾶ καὶ τῆς μαμᾶς.
 ΜΠΑΜΠΑΣ. Πάντα μοῦ ἀρέσει νὰ τηρῶ τὶς ἀποστάσεις.
 ΑΦΕΛΗΣ. Νὰ περνᾶτε ἀπ' τὰς διαβάσεις.
 ΧΗΡΑ. Βέβαια μ' ἐνοχλοῦν τ' ἀπαγορεύεται λιγάκι.
 ΚΥΡΙΟΣ. Ἦσυχάστε, πάντα κάποιον θὰ βρεθεῖ παραθυράκι.
 ΚΟΡΗ. Ἡ τσιμπίδα βλέπεις ὄλους δὲν τοὺς πιάνει.
 ΚΥΡΙΟΣ. Φτάνει λίγο νὰ σηκώσεις τὸ φουστάνι.
 ΚΥΡΙΟΣ. Ἐπιδέξια τὸν ποπό σου νὰ κουνήσεις.
 ΑΦΕΛΗΣ. Δίχως δόσεις ἓνα σπῖτι θ' ἀποκτήσεις.
 ΧΗΡΑ. Ἄχ δὲν κάνω πιά ποτὲ παραχωρήσεις.

Ἄρκετὰ μοῦ ἔχουν πάρεϊ μέχρι τώρα.

ΑΦΕΛΗΣ. Δρόμοι γιὰ πεζοὺς καὶ τροχοφόρα.

ΜΑΜΑ. Μεταξὺ μας, ὅσο βγαίνει τ' ὄνομά σου, τόσο θ' αὐ-
ξηθοῦν τὰ ποσοστὰ σου.

ΧΗΡΑ. Ἔτσι ἄσε τους νὰ λένε δὲ μὲ νοιάζει...

ΜΑΝΩΛΗΣ. Γιατὶ ὅπως ξέρουν ὅλες κι ὄλοι.

ΟΛΟΙ. Ὅλα ἐπιτρέπονται Μανώλη.

(Τότε, σὲ διάφορες θέσεις, σὲ διάφορες στάσεις, ἀρχί-
ζουν νὰ τραγουδοῦν).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Ὅλα ἐπιτρέπονται Μανώλη,

Καὶ αὐτὸ τὸ ξέρουν ὄλοι.

Ὅταν ἔχεις τὶς προϋποθέσεις —

Φρόντισε καὶ λίγο νὰ ἀρέσεις —

Στοὺς κυρίους μίλα μὲ τὸ σεῖς.

Θέση ἀναγνωρίσιμη ἂν δὲν ἔχεις —

Μὲ προσέχεις; — Σήμερα δὲ ζεῖς!

ΜΑΝΩΛΗΣ. Ἄσε τους νὰ λένε, δὲ μὲ νοιάζει.

ΚΥΡΙΟΣ. Προσοχή! Ὁ ἓνας στοὺς τρεῖς, τὸ τί σκέφτεσαι
διαβάζει!

ΚΥΡΙΑ. Καὶ θυμίσου!

ΑΦΕΛΗΣ. Πῶς ἢ δραχμὴ αὐτὴ ἦταν κάποτε δική σου.

ΚΥΡΙΑ. Εἶμαι ὄλο ἀνησυχίες...

ΜΑΝΩΛΗΣ. Τ' εἶναι αὐτὸ πού σ' ἄς πειράζει;

ΜΑΡΙΑ. Ἄχ δὲν ξέρω, ὑποφέρω.

ΚΥΡΙΟΣ. Μὰ γιατί; Τὰ κλειδιὰ τ' ἄχουμε μεῖς!

ΜΑΝΩΛΗΣ. Κι ἂν καμιὰ φορὰ φωνάζουν, ξέρετε, διομαρ-
τυρίες καὶ τὰ ρέστα καὶ ἄλλα τέτοια ἠχηρά...

ΚΥΡΙΟΣ. Ἄστους! Ἐμεῖς πάντα τὸ χαβά μας, τὸ βιολί μας!

ΜΑΝΩΛΗΣ. Τί φοβᾶσθε! Κι ὁ θεὸς εἶναι μαζί μας!

ΧΗΡΑ. Ἄχ ἡ κοινωμία.

ΚΥΡΙΟΣ. Λιγοστεύουν και τὰ πάρκιν και δὲν ξέρεις ποῦ τ' ἀμάξι σου ν' ἀράξης.

ΚΥΡΙΑ. Μπερδευτήκανε κι οἱ τάξεις.

Τουαλέτα ἐγώ, τουαλέτα κι ἡ Μαρία.

ΚΥΡΙΑ. Δὲν ἀντέχω τέτοια πιὰ μονοτονία.

ΚΥΡΙΑ. Ἐγὼ θέλω πάντα νὰ διαφέρω.

Νᾶμαι ἴδια μὲ τίς ἄλλες ὑποφέρω.

ΜΑΝΩΛΗΣ. Κι ἔχει ἀποκτήσει κι ἓνα θράσος ὁ λαός...

ΚΥΡΙΑ. Τόσο ἐλεύθερο ὅταν τὸν ἀφήνεις...

ΚΥΡΙΟΣ. Ἐσυχάστε, πάντα βρίσκεται ἓνας τρόπος νὰ τοῦ παίρνεις πάλι πίσω ὅ,τι τοῦ δίνεις.

ΧΗΡΑ. Ἄχ πόσο στένεψαν οἱ δρόμοι !

ΚΟΡΗ. Πόσο στένεψε ὁ οὐρανός !

ΜΠΑΜΠΑΣ. Μὰ τί ἔχετε κυρία ; Τόση πιὰ μελαγχολία ;

ΜΑΜΑ. Καλέ, κάτι ἄσχημο δὲ σᾶς μυρίζει ;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ. Ποῦ ; Τί ; Ποιός ; (*Μυρίζουν ὄλοι*).

ΚΥΡΙΟΣ. Ἐμεῖς, σιὸ χορὸ μας ὄλοι τώρα...

(*Φωνές - Γέλια - Τραγοῦδι*).

ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ. *Κράτα τὰ προσχήματα Μανώλη.*

Δὲν ἀλλάζοννε οἱ ρόλοι.

**Ἴδιοι ἦταν και θὰ εἶναι.*

Στὰς ἀρχάς σου ἐσὸ μείνε.

Μὴ σὲ νοιάζει τίποτα ἐσένα.

Και δὲν πρέπει ν' ἀγαπᾶς.

Μὲ προσέχεις ; — Σήμερα δὲ ζεῖς.

ΜΑΜΑ. Μαίρη, κοίταξε μὲ τρόπο γιὰ νὰ δεῖς ἐκεῖνον.

ΚΟΡΗ. Ποιόν ;

ΜΑΜΑ. Πήγαινε κοντά του. Εἶναι πρόσωπο σπουδαῖο.
ὄλα ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτόν.

ΜΠΑΜΠΑΣ. Περικλῆ, χαμόγελα, προσποιήσου, σκύψε τῆ

μεσούλα σου και λιγο. 'Εδῶ ποῦ σ' ἔφερα, τέτοιο μέλ-
λον σοῦ ἀνοίγω.

ΜΑΝΩΛΗΣ. 'Ιουλία, πρέπει οἰκόπεδο στὴ Μαίρη ν' ἀγο-
ράσεις. Μᾶς τὰ παίρνουν ὄλα οἱ ξένοι. Καὶ προβλέπω
πὼς 'Ελλάς γιὰ μᾶς δὲ μένει.

ΟΛΟΙ. Τί νὰ γένει — Τί νὰ γένει...

ΑΦΕΛΗΣ. Στοῦ Κοντώση ν' ἀγοράσετε Λαστέξ.

ΜΑΝΩΛΗΣ. Καὶ σὲ λίγο ἀντὶ γιὰ ζήτηω ἢ 'Ελλάς, Ζήτηω θε
νὰ λέμε ἢ 'Ελλαδέξ!

ΟΛΟΙ. Ζήτηω θε νὰ λέμε ἢ 'Ελλαδέξ!

ΚΥΡΙΑ. "Αχ ἡ νεολαία μ' ἐκνευρίζει.

ΚΥΡΙΟΣ. Κάποιος πρέπει νὰ τὴν καταργήσει.

ΜΠΑΜΠΑΣ. Νὰ τῆς κόψεις τὰ φτερά.

ΜΑΝΩΛΗΣ. 'Επιτέλους πρέπει νὰ βρεθεῖ ἓνας τρόπος.

ΚΥΡΙΑ. Νὰ γεννιῶνται στὰ τριάντα τὰ παιδιὰ.

ΜΑΝΩΛΗΣ (μὲ τρόπο). 'Η μικρὴ αὐτὴ πολὺ μ' ἀρέσει...

"Ἐχει κάτι τὸ λικνιστικόν!... Λέτε νὰ ;...

ΚΥΡΙΟΣ. "Ὅλα ἔχουν τὴν τιμὴ τους...

"Αν λοιπὸν ἐξακριβώστε τὸ ποσόν.

Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ πέσει.

ΧΗΡΑ. "Αχ ν' ἀκούγατε τὸν Τόλη!

ΜΑΜΑ. Σάτυρε Μανώλη!

ΚΟΡΗ. Θὰ ἤθελα νὰ φύγουμε μαμά.

Τοὺς βαριέμαι!

ΜΑΜΑ. 'Ετρελλάθηκες Μαιρούλα; Πιὸ σιγὰ καὶ μᾶς
ἀκοῦνε.

ΧΗΡΑ. "Ἄλλοι τέτοιες δεξιώσεις κάνουν κρὰ γιὰ νὰ τὶς
βροῦνε.

ΜΑΝΩΛΗΣ. Λέτε; 'Επιτρέπεται νὰ πάω νὰ τῆς... μιλήσω;

ΚΥΡΙΟΣ. Μὰ εἶναι πράγμα νὰ ρωτᾶς; "Ὅπως ξέρουν ὄλες
κι ὄλοι...

ΟΛΟΙ. Όλα επιτρέπονται Μανώλη.

(Αρχίζουν πάλι να τραγουδοῦν, να χορεύουν).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Όλα επιτρέπονται Μανώλη

Και αὐτὸ τὸ ξέρον ὄλοι.

Κι ἂν ἀλλάζουν κυβερνήσεις

Ἐσὸ κοίτα νὰ διατηρήσεις

Πόστα, θέσεις και κλειδιά.

Ὁ παρὰς μόνο μετρά.

Μὲ προσέχεις; Σήμερα δὲ ζεῖς.

(Φωνές - Γέλια - Μέθη).

ΚΥΡΙΟΣ. Μὰ εἶναι τόσα τὰ παράξενα ποὺ βλέπεις.

ΚΥΡΙΑ. Μέχρι χθὲς αὐτὴ φυτοζωοῦσε.

Μέχρι χθὲς αὐτὸς πεινοῦσε.

ΧΗΡΑ. Πῶς αὐτὸς ὁ κύριος πῆρε ξαφνικὰ τὴ Ρόβερ;

ΚΥΡΙΑ. Πῶς αὐτὴ πῆρε τὴ γούνα ποὺ ἀγαποῦσε.

ΚΥΡΙΟΣ. Κάτι πρέπει νὰ πουλοῦσε...

ΚΥΡΙΟΣ (Πενηρά). Μᾶλλον τὸν ποπὸ της θὰ κουνοῦσε!

ΚΥΡΙΑ. Εἶχε τόσα πιά προσόντα γιὰ ν' ἀνέλθει;

ΑΦΕΛΗΣ. Ἄνθη τότε εἰς τὰ πάρκα θὰ πουλοῦσε.

ΚΥΡΙΑ. Καὶ ἐκεῖνος πάλι ἀπὸ ἄσημος στρατιώτης.

Σὲ μιὰ νύχτα μέσα ὁ μεγάλος πατριώτης;

ΚΥΡΙΟΣ. Ἐγεννήθη διὰ τὸ Ἔθνος αἰμοδότης.

ΑΦΕΛΗΣ. Ἴσως νὰ τὸν ἔθρεψεν ὁ Γιώτης!

ΜΑΜΑ. Εἶναι φρίκη τὰ μοντέρνα τὰ παιδιά.

Ἔτσι μοῦρχεται ἄλλο πιά νὰ μὴ γεννήσω...

Ἄλλὰ πάλι ὅταν σοῦρθεῖ καὶ συμβεῖ;

ΑΦΕΛΗΣ. Ντοῦ Μπὸ Φλό! Ὁ νιπτήρας ξεβουλώνει μπρὸς
καὶ πίσω!

ΜΑΜΑ. Φταῖνε οἱ Ρῶσοι μὲ τὰ Βέτο.

Τ' ἀνακάλυψαν ἐκεῖνοι καὶ τὰ πῆραν τὰ παιδιά.

Ναὶ τοὺς λὲς ἐσύ, ἀποκλείεται ἐκεῖνα.

ΑΦΕΛΗΣ. Νά, ὄριστε πού τὴν πάτησε κι ἡ Κίνα!

ΜΠΑΜΠΑΣ. Εἶμαι ὁ μπαμπάς κι ἀπὸ δῶ ὁ πρωτότοκος
υἱός μου.

ΓΙΟΣ. Ὅσα δὲν κατάφερε ὁ μπαμπάς, τὰ κατάφερε ὁ νονός
μου.

ΜΑΜΑ. Τί παιδιά!

Γιὰ τὸ κάθε τι ἔχουν ἀποψη δική τους. (*Ἀγανακτι-
σμένη*). Δὲν ἀναρωτήθηκαν ποτέ, πόσο δύσκολα θὰ
βγαίνει τὸ ψωμί τους.

(*Οἱ ὑπόλοιποι τὴν πλησιάζουν καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν
καθησυχάσουν τραγουδώντας*).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Ἕσυχάστε μαντὰμ!

ἝΟλα αὐτὰ θὰ περάσουν.

Καὶ αὐτὰ σὰν καὶ μᾶς — τὰ παιδιά

Θὰ χαλάσουν.

Τὰ ἴδια λάθη μὲ μᾶς

Καὶ αὐτὰ θὰ διαπράξουν

ἝΣυχάστε μαντὰμ

Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἀλλάξουν

ἝΟλα ἴδια μαντὰμ

ἝΟλα ἴδια θὰ μένουν

Οἱ ἐρασιῆς καὶ οἱ θέσεις

Οἱ δημόσιες σχέσεις

ἝΟλα ἴδια μαντὰμ

ἝΟλα ἴδια θὰ μένουν

Τὰ Κογκὸ τὰ Βιετνάμ

Σὲ καλὸ θὰ μᾶς βγαίνουν.

Πάντα οἱ πρῶτοι μπροστὰ

Πάντα οἱ δεύτεροι πίσω

Κι ἂν ποτέ, ἂν ποτέ

Κάτι πάει ν' ἀλλάξει

*Τὸ πολὺ, μὰ πολὺ.
Σκύψτε νὰ σᾶς μιλήσω
Πᾶνε οἱ πρῶτοι πὺδ μπρὸς
Καὶ οἱ ἄλλοι πὺδ πίσω.
Ὁ τροχὸς
Μὴ γελιέσθε ποτὲ
Δὲ γυρίζει γιὰ δλους!*

ΑΦΕΛΗΣ. Τὸ Βίμ! Τὸ πανίσχυρο τὸ Βίμ.

Πλένει δλους...

Καὶ τούς... Ὅλους!

ΜΑΜΑ. Κάθε τόσο τῆς τὸ λέω.

ΑΦΕΛΗΣ. Τράβα με κι ἄς κλαίω.

ΧΗΡΑ. Ἄχ ἔχει τόση θλίψη, τόση ἀνία.

ΜΑΜΑ. Θέλει ψέμμα, θέλει ἀπάτη ἢ κοινωνία.

ΚΥΡΙΑ. Ὡ ναί, ἢ κοινωνία.

ΚΥΡΙΟΣ. Ἐνα εἶδος πατριωτισμοῦ, καταλαβαίνω.

ΑΦΕΛΗΣ. Καὶ διὰ ταῦτα ἰδικὸς σας παραμένω.

ΧΗΡΑ. Ἄχ ἢ κοινωνία, ἢ κοινωνία!

Ὅλοι θέλουν νὰ σὲ γδύσουν μὲ μανία!

ΚΥΡΙΟΣ. Αὐτὰ ποὺ σοῦ χρειάζονται εἶναι τρία.

ΑΦΕΛΗΣ. Ταξιδεῦστε στὴν Αὐστρία.

ΧΗΡΑ. Ἄχ τὰ σόκιν μ' ἐρεθίζουν...

Μὴ μιλάτε πιά γιὰ τρία...

Πάλι πόλεμο στὴν Τροία;

ΑΦΕΛΗΣ. Καὶ τὰ ἑπτὰ θαύματα ἦταν τρία.

ΧΗΡΑ. Ἄχ σᾶς εἶπα μὴ, μὴ!

ΜΑΜΑ. Φυσικὰ θὰ ἐννοεῖ τὰ τρία μί!

τῆς τὸ λέω, μὴ φοβᾶσαι.

Ἄφοῦ τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ τρία, τῶχεις, τὸ κρατεῖς...

Τί σὲ νοιάζει; Τί ἀπορεῖς;

ΑΦΕΛΗΣ. Φύτρεψε ἓνα δέντρο, τὸ μπορεῖς!

ΜΑΜΑ. Κοινωνική και λίγον ἐπιπόλαιη νὰ εἶσαι !

ΧΗΡΑ. Τί ἀνία, τί ἀνία !

ΜΑΜΑ. Κάπως ν' ἀποφεύγεις τὴ μοιχεία.

Κι ἂν τὸ ἔγκλημα διαπράξεις.

Τελοσπάντων μιὰ φορά...

ΧΗΡΑ. Φταίει ἡ κοινωνία, ἡ κοινωνία !

ΜΑΜΑ. Χίλιες λάβε τότε προφυλάξεις.

Δὲ σηκώνει τέτοια ἡ ἀγορά.

ΜΠΑΜΠΑΣ. Καθὼς πρέπει εὐνόληπτος νὰ εἶσαι...

(Καὶ χαϊδεύει μιὰ κυρία).

ΚΥΡΙΟΣ. Προσοχή ! Ἐννοεῖ στὰ φανερά.

ΑΦΕΛΗΣ. Κι ἀπὸ πίσω, ὡς μὴ ξέρει ἡ δεξιά, τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά.

ΚΥΡΙΟΣ. Ξεσκονίσματα, ὑποκλίσεις, κολακεῖες...

ἽΟλα συγχωροῦνται δταν γίνονται εὐπρεπῶς.

ΑΦΕΛΗΣ. Γουρουνόπουλα νὰ τρῶς.

ΧΗΡΑ. Ὡ γιές.

ΚΥΡΙΟΣ. Κλίκες, κάστες καὶ μαφίες.

Εἶναι μέσ' στὸ σύστημα κι αὐτές !

ΜΑΜΑ. Τῆς τὸ λέω !

ΜΠΑΜΠΑΣ. Τοῦ τὸ λέω !

ΜΑΜΑ. Φρόντισε καὶ μπές.

ἽΑλλὰ πάντα καθὼς πρέπει... ώΟχι ὑπερβολές.

ΚΥΡΙΑ. Νὰ παράδειγμα οἱ Βίπς !

ΑΦΕΛΗΣ. Τρῶτε γαριδάκια Μίστερ Τσίπς.

ΚΥΡΙΟΣ. Μόνο μὴ θελήσεις πιά ποτέ.

Τὸ δικό σου πρόσωπο νὰ βρεῖς.

Τῶχασες γιὰ πάντα. Σβήνουν τότε καὶ τὰ φῶτα τῆς γιορτῆς !

ΜΑΜΑ. Εἶμαι δλο ἀνησυχίες.

Τί παράδειγμα νὰ δώσω στὸ παιδί μου ;

Ποιόν νὰ μιμηθεῖ ;

ΧΗΡΑ. Όλοι θέλουν τὸ κορμί μου.

Και κανένας τὴν ψυχὴν.

ΚΥΡΙΟΣ. Ἄχ ἐμένα μὲ μαγεύει ἡ Φύση.

ΑΦΕΛΗΣ. Ἡ Ἑλλάς θέλει νὰ ζήσει καὶ θὰ ζήσει !

ΚΥΡΙΟΣ. Διαφωνῶ μὲ τὰ σχολεῖα.

ΜΠΑΜΠΑΣ. Ἐπιτέλους, τί διδάσκουν στὰ παιδιὰ ;

ΓΙΟΣ. Ν' ἀγαπᾶμε τὸ μπαμπὰ καὶ τὴ μαμά.

ΚΟΡΗ. Νὰ σεβόμεθα τὰ θεῖα.

ΓΙΟΣ. Καὶ τὶς δέκα ἐντολές.

ΚΟΡΗ. Πάντα πρόσεχε τί λές.

ΓΙΟΣ. Σεβασμὸς στοὺς ἀνωτέρους.

ΚΟΡΗ. Ν' ἀποφεύγεις κατωτέρους.

ΓΙΟΣ. Ναὶ ἀλλὰ γλυκομίλητος νὰ εἶσαι μ' ὄλους, μ' ὄλα.

ΑΦΕΛΗΣ. Πίνε μόνο Κόκα - κόλα.

ΚΟΡΗ. Τίμια καὶ εἰλικρινῆς νὰ εἶσαι Μαίρη.

ΑΦΕΛΗΣ. Ἄλλὰ πρῶτα νὰ κοιτᾶς τί σὲ συμφέρει.

ΚΟΡΗ. Καὶ εἰς τὸν ἄντρα σου πιστή !

ΜΑΜΑ. Ὅπως ἤμουνα καὶ γὼ καὶ ὄλοι...

ΚΟΡΗ. Ναί, ἀλλὰ ἐκείνο ποὺ συνέβη μὲ τὸ θεῖο τὸ Μανώλη ;

ΜΑΜΑ (*Ἐντρομη*). Σσσοὺτ !

(*Όλοι γυρίζουν πρὸς τὰ δύο νέα παιδιὰ καὶ τραγουδοῦν*).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ (*Μὲ τὸ δάχτυλο στὸ στόμα*).

** Ἄς μὴ βγαίνουνε στὴ φόρα*

— Θᾶρθε καὶ θὰ φύγει ἡ μπόρα —

Τ' ἄπλυτα ποὺ ἔχουνε γιὰ μᾶς.

Σσσσ...

** Ἄχ τὸ σύστημα μὴ θίγεις*

Καὶ τὶς κρίσεις ν' ἀποφύγεις

Στῆθος ποὺ σὲ τρέφει μὴ κλωτσᾶς !

Σσσσ...

Ἐφοῦ ὄλα στὰ προσφέρει
Σώπα - σώπα σὲ συμφέρει
Κάνε μόκο μὴ μιλάς...
Φιλικὰ κι ἀγαπημένα
Τί σὲ νοιάζει τώρα ἔσένα;
Κι ἂν ἀκριβῆνε ὁ κιμάς;
Κάνε μόκο μὴ μιλάς.

(Σιγὰ - σιγὰ φεύγουν τραγουδώντας καὶ μένουν μόνο τὰ
παιδιὰ πὸν τρομαγμένα, σὰ νὰ τὰ κνηγοῦν φεύγουν κι
αὐτά. Στὸ βάθος μένει μόνο τὸ ΓΚΑΡΣΟΝΙ πὸν ἀρχίζει
Ἐποψίες νὰ ἀπαγγέλλει ἢ καὶ νὰ τραγουδᾷ πρὸς τὸ κοινό,
σὲ διάθεση ἑξομολόγησης, λὲς καὶ φοβᾶται μὴν
τὸν ἀκούσουν οἱ καλεσμένοι στὸ πάρτυ, ἐνῶ μαζεύει
νοερὰ ποτήρια καὶ τὰ βάζει στὸ δίσκο του).

ΓΚΑΡΣΟΝΙ. Ἐποπτεύομαι τὸν ἕναν, ὑποπτεύομαι τὸν ἄλλον.
Ἐλλά πιὸ πολὺ ἀπ' ὄλους ὑποπτεύομαι... ἑμένα.
Ἐὸλα ὑποπτα τὰ βρίσκω, ὄλοι ὑποπτα μιλοῦν.
Κι ὄλοι ὑποπτα σωπαίνουν.
Ἐποπτα πεθαίνουν, ὑποπτα γεννοῦν.
Ἐποπτοι οἱ ἐχθροί, ὑποπτοι κι οἱ φίλοι...
Ἐποπτο ὄταν ὁ νονός σου κάποιο δῶρο θὰ σοῦ στείλει.
Ἐποψίες ὑποψίες ! Γέμισε τὸ σύμπαν ὑποψίες.
Καὶ στὰ μάτς τοῦ ποδοσφαίρου ὑποπτες οἱ... ἰσοπαλίες.
Ἐποπτα τὰ ἄουτ, ὑποπτα τὰ γκόλ.
Ἐποπτο πὸν πέθανεν ὄ... Ντὲ Γκῶλ.
Ἐποπτος ὄ Νίξον, ὑποπτος ὄ Μάο.
Πὸν μισῶ πὸν... ἀγαπάω.
Ἐὸλα ὑποπτα τὰ βρίσκω.
Τοὺς θεσμούς, τίς παραδόσεις.
Μετρητοῖς ἢ καὶ μὲ δόσεις.

Καὶ πρὸ πάντων τὶς ἐκπτώσεις.
ἝΥποπτη κ' ἡ γέννησή μας.
ἝΥποπτη ἡ ζωὴ μας...
Σ' ἓνα μόνο πιά πιστεῦω πάνω ἀπ' ὄλα πιὸ πολύ.
... Στοῦ Ἰούδα τὸ φιλί !

*(Φεύγει. Ταυτόχρονα στὸ χῶρο μας, ἀπὸ ἄλλο σημεῖο
μπαίνει ἓνας κύριος ἀναμαλλιασμένος, σὲ κά-
ψάχνω ποια ἐσωτερικὴ ἔξαψη λές καὶ κάτι ψάχνει νὰ
βρεῖ).*

ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ. Ψάχνω νὰ βρῶ κάτι, κάτι πιὸ σοφὸ ἀπ' αὐτὸ
ποῦ ἀνακάλυψε ὁ Ἄϊνστάϊν, κάτι πιὸ τρομακτικὸ ἀπὸ
τὴ βόμβα ὑδρογόνου, κάτι πιὸ δύσκολο καὶ ἀπὸ τὸ
ἀεικίνητο... Ψάχνω νὰ βρῶ ἓνα τρόπο, μιὰ φόρμουλα,
ἓνα μαθηματικὸ τύπο ποῦ νὰ λέει, νὰ ποῦμε, ἄλφα σὺν
βῆτα, σὺν γάμα σὺν χί, ἐπὶ τὸ ἔμβασδὸν τῆς τετραγωνι-
κῆς ρίζας, ἐπὶ τὸ ἔμβασδὸν τῆς εὐθείας, σὺν τὸ ἔμβασδὸν
τοῦ Βυζαντίου... Προσπαθῶ νὰ συνδυάσω τὰ ἀσυνδύα-
στα. Ψάχνω νὰ βρῶ δηλαδὴ ἓνα τρόπο ἔτσι ποῦ ἐνῶ θὰ
αὐξάνονται οἱ τιμές, νὰ μὴν ἀκριβαίνει τὸ κόστος ζωῆς
ἢ... νὰ ἔχομε ἐλευθερίαν χωρὶς νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι ἢ
νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι χωρὶς νὰ ἔχομε ἐλευθερία. Ψάχνω
νὰ βρῶ ἓνα τρόπο, ἔτσι ποῦ ἐνῶ δὲ θὰ τρῶμε, νὰ εἴμα-
στε χορτάτοι. Νὰ μᾶς δωροδοκοῦν χωρὶς νὰ εἴμεθα δω-
ροδοκούμενοι ἢ... νὰ εἴμεθα δημοκράτες χωρὶς νὰ πι-
στεύομε στὴ δημοκρατία ἢ νὰ πιστεύομε στὴ δημοκρα-
τία χωρὶς νὰ εἴμεθα δημοκράτες. Ψάχνω νὰ βρῶ ἓνα
τρόπο ἔτσι ποῦ νὰ εἰσπράττομε προμήθεια χωρὶς νὰ
εἴμεθα προμηθευταί... Νὰ ἔχομε κοινοβουλευτισμὸ
χωρὶς νὰ ἔχομε ἐκλογές ἢ νὰ ἔχομε ἐκλογές χωρὶς νὰ
ψηφίζομε ἢ νὰ ψηφίζομε χωρὶς νὰ ἔχομεν ἐκλογές...

Ψάχνω νὰ τὰ βρῶ ὅλα αὐτὰ καὶ κοντεύω νὰ τρελαθῶ.
Ἄλλὰ ἔτσι καὶ βρῶ αὐτὸν τὸν τύπο, αὐτὴ τὴ μαθημα-
τικὴ φόρμουλα, ἔτσι καὶ κάνω τοὺς εὐχαριστημένους,
ἐνῶ εἶναι λιγότεροι ἀπὸ τοὺς δυσσαρεστημένους, νὰ
φαίνονται περισσότεροι, ἔτσι καὶ κάνω τοὺς θύτες,
ἐνῶ εἶναι θύτες, νὰ φαίνονται πῶς εἶναι θύματα, θὰ
δώσω ἄλλο νόημα στὴ ζωὴ μας, θὰ κάνω εὐτυχισμένη
ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς
δέ !!

(Φεύγει. Ταυτόχρονα ἀπὸ τὴν ἀπέναντι πλευρὰ μπαίνει
μιά ΓΥΝΑΙΚΑ ντυμένη σεμνά, καλογερίστικα,
Ἄπαν- κάτι ἀνάμεσα δασκάλας καὶ τσατσῆς. Φορᾷ
τήσεις γυαλάκια, καρφίτσες, φιογκάκια κ.λπ. Κρατᾷ
κάτι χαρτιά).

ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἄγαπητὴ κολασμένη ἀνθοπῶλις, διάβασα τὸ
γράμμασας. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας καὶ
σᾶς ἀπαντῶ. Ἄφοῦ ὁ κύριος ποῦ ἐνδιαφέρεσθε εἶναι
παντρεμένος μὲ τὴ φίλη σας καὶ σεῖς ἐλεύθερη, δὲν
μπορῶ νὰ καταλάβω ποῦ ἀκριβῶς βρίσκεται τὸ δι-
λημμά σας, γιὰτί δημιουργεῖτε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος προ-
βλήματα. Ἄν χωρίσει τὴν γυναῖκα του καὶ πάρει ἑσᾶς,
τότε θὰ ἀλλάξουν εἰς βάρος σας τὰ γεγονότα. Θὰ εἴσθε
σεῖς παντρεμένη καὶ κείνη ἐλεύθερη... καὶ πιστέψτε
με, στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἐλευθερία κερδίζεται μὲ αἷμα
καὶ σεῖς κάνετε τὸ κάθε τι γιὰ νὰ τὴ χάσετε; Γιατί;
Διάβασε λίγη ἱστορία χρυσό μου, διάβασε καὶ σὲ συμ-
βουλευῶ νὰ μείνεις ἐσὺ ἐλεύθερη, ὅσο σοῦ τὸ ἐπιτρέ-
πουν καὶ ἄφισε τοὺς ἄλλους στὰ δεσμὰ τους !

(Παίρνει μιὰ βαθιὰ εἰσπνοὴ καὶ συνεχίζει).

ΓΥΝΑΙΚΑ. Ἄγαπητὲ παράξενε ταξιδιώτη, μὲ ρωτᾶτε τί

είναι εκείνο που θα κάνει μιάν Άλφα κυβέρνηση να παραμένη για πολύ μεγάλο διάστημα εις την άρχήν... Μόνον ένα. Τό μυστήριο. Άπο τό ψευδώνυμόν σας, νομίζω κάτι πρέπει να ξέρετε άπό μυστήριο. Πόσο κρατᾶ ένα σήριαλ μυστηρίου ; ξέρετε ; όσο κρατᾶ και τό μυστήριο. Μιά κυβέρνηση, λοιπόν για να μεγεθύνει τή διάρκειά της δέ έχει παρά να θέσει σέ λειτουργία τό μηχανισμό ένός σήριαλ. Να μᾶς θέσει δηλαδή, θεμελιώδη και άγωνιώδη έρωτήματα. Παραδειγματος χάριν, θα έγκαταλείψουμε τήν άρχήν, αν τελικά εις τό άπώτερον μέλλον άποδειχθῆ ότι ό Καίσαρ δολοφόνησε τό Βροϋτο και όχι ό Βροϋτος τόν Καίσαρα ή ότι ό Χριστός σταύρωσε τούς Ρωμαίους και όχι οί Ρωμαίοι τό Χριστό. Όπου ό κόσμος θα παρακολουθεῖ τό σήριαλ και θα άδιαφορεῖ διά τᾶ «κοινά» !

(Καταπίνει τό σάλιο της και πάλι συνεχίζει).

ΓΥΝΑΙΚΑ. Άγαπητέ άνήσυχε κύριε, εύρίσκομαι εις τήν εύχάριστη θέση να σᾶς άναγγείλω ότι έπιτέλους τό άγαλμα τοϋ Κάνιγγος άλλαξε θέση. Δέν θα κοιτᾶ πλέον ό Κάνιγγ πρὸς τᾶ οϋρητήρια τῆς πλατείας Κάνιγγος. Ή ιστορία άποκαθιστᾶ τήν ιστορία... Κυκλοφορεῖτε έλεύθερα... Ό Κάνιγγ έχει στραμμένα τᾶ όπίσθια πρὸς τᾶ οϋρητήρια και άτενίζει τό μέλλον.

(Συγχρόνως γυρίζει πρὸς τό κοινὸ πιάνοντας τᾶ όπίσθιά της).

ΓΥΝΑΙΚΑ. Άγαπητή μεθυσμένη γαζία... εἰσθε μοϋ γράφετε άγανακτισμένη με τόν έαυτό σας, εἰσθε άπογοητευμένη άπό τόν έαυτό σας. Ντρέπεσθε... Ντρέπεσθε γιατί σᾶς άρέσουν οί βίαιοι άντρες, τρελαίνεσθε για τούς βίαιους. Δέ θέλετε να σᾶς άρέσουν και σᾶς άρέσουν... Και σᾶς άπαντᾶ. Και μένα μοϋ άρέσουν. Και γᾶ τρελαίνομαι

για τους βίαιους, κάνω κρά για βίαιους. Νά, με τὸ φανάρι τοὺς ψάχνω. Γιατί λοιπὸν ἀνησυχεῖτε ; Ἡ δυσκολία εἶναι μετὰξὺ μας νὰ τοὺς βροῦμε... Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν βίαιοι ἄντρες σήμερα... Ζοῦμε σὲ μία ἐποχὴ ποὺ ἔχει ἐκλείψει ἡ βία ἀπὸ τὸν κόσμο... Ἡσυχία, τάξις καὶ ἀσφάλεια παντοῦ. Πρὸς τί νὰ χρησιμεύει ἡ βία ; Ποῦ νὰ βρεθοῦν λοιπὸν οἱ βίαιοι διὰ τὴν βίαν ; Ἄν ἐσεῖς τὸν βρήκατε τὸν βίαιον, κρατῆστε τον, μὲ τὰ δόντια. Ἐν ἀνάγκῃ μεταχειρισθῆτε καὶ σεῖς βία. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ γίνετε βίαη καὶ σεῖς...

(Ἀπομακρύνεται καὶ φεύγει λυγιστὴ καὶ κουνιστὴ. Συγχρόνως ἐμφανίζεται ἀπὸ ἄλλη πλευρὰ μιὰ ΣΕΞ ΚΟΠΕΛΑ κρατώντας κάποιο μικρόφωνο, ποὺ χαϊδεύοντάς το, σχεδὸν ἐρωτικά, μιλά ἀπαλά, μὲ ἄχνα στὴ φωνή της).

**Διαφη-
μίσεις**

ΣΕΞ ΚΟΠΕΛΑ. Ὅχι φίλοι μου, δὲν χρειάζεται πιά προσωπικότητα γιὰ νὰ ἔχετε προσωπικότητα. Δὲν χρειάζονται εἰδικές γνώσεις, εἰδικὰ ἐφόδια γιὰ νὰ προβάλλετε τὴν προσωπικότητα ποὺ ἔχετε ἢ δὲν ἔχετε... Ἐνα αὐτοκίνητο, μὲ τὴν εἰδικὴ βαφή, τὰ εἰδικὰ καθίσματα, τὰ εἰδικὰ φῶτα, σᾶς δίνει τὴν προσωπικότητα ποὺ δὲν ἔχετε. Δὲν χρειάζεται πιά νὰ εἴσθε σεῖς προσωπικότητα. Ἄρκεῖ... ἄρκεῖ νὰ εἶναι προσωπικότης, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὀδηγεῖτε...

(Χαμογελᾷ ὄλο σέξ καὶ φεύγει, ἐνῶ στὴν ἄκρῃ τῆς σκηνῆς ἐμφανίζεται τὸ κεφάλι ἐνὸς σπῆκερ ποὺ λέει γρηγορα καὶ ἰσοπεδωμένα, μὲ νεῦρο):

ΣΠΗΚΕΡ. Φίλοι μου ξέρετε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ σᾶς δένει πιὸ δυνατὰ μὲ τὸν ἄνθρωπό σας ;

Τί είναι αυτό που σᾶς φέρνει πιό κοντά, πολύ πιό κοντά, με τόν άντρα σας ;

Μιά κατάθεση στην τράπεζα, στην οποιαδήποτε τράπεζα, σέ κοινό λογαριασμό. Μάλιστα. Ένα βιβλιάριο τραπέζης, κάνει την αγάπη σας δυνατή και αιώνια !...

(*Άμέσως εξαφανίζεται, αφού κάνει μιὰ προσπάθεια νὰ χαμογελάσει, ενῶ ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρὰ μπαίνει ἕνας ΚΥΡΙΟΣ ἐλαφρῶς θηλυπρεπής*).

ΚΥΡΙΟΣ. Φίλοι μου και κάτι για νὰ γίνη πιό εὐχάριστη, πιό ανέμελη ἢ ζωὴ σας. Φροντίσαμε και σύντομα θὰ ἀπαγορευθοῦν τὰ πολύχρωμα προκλητικὰ ὑποκάμισα, τὰ παντελόνια καμπάνες, τὰ παντοφλὲ παπούτσια που λιγοστεύουν τὸν ἀνδρισμό, με ἐκεῖνη τὴν ἀκαλαίσθητον πόρπη που θυμίζει δολλάριον.

Κοιμηθεῖτε ἡσυχοι λοιπόν. Γρήγορα οἱ γυναῖκες θὰ κυκλοφοροῦν μόνο με μᾶξι, τὸ πολὺ πολὺ με μίντι και χωρὶς ἐκεῖνον τὸ χυδαῖο σχίσιμο εἰς τὴν ἀριστερὰν ἢ δεξιὰν πλευρὰν τῆς ἀμφιέσεως... Τὶς πιό πάνω εἰδήσεις σᾶς τὶς προσέφεραν οἱ τυρόπηττες ΜΑΜ. Τρῶτε τυρόπηττες ΜΑΜ... Παχαίνουν ἐλάχιστα, ἔχουν ἐλάχιστο τυρί. ΜΑΜ !...

(*Φεύγει λυγιστὸς και κουνιστὸς, ενῶ μπαίνει ἕνας ἄλλος ΚΥΡΙΟΣ σὲ ἐμφάνιση και κίνηση δικτατορῆσκου*).

ΚΥΡΙΟΣ. Ἐπιτέλους φίλοι μου... Καταργοῦνται τὰ γραφεῖα δυσारेστημένων πολιτῶν. Ἀπὸ δῶ και πέρα θὰ ὑπάρχουν μόνο γραφεῖα εὐχαιρεστημένων πολιτῶν... Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ δυσारेστημένοι. Οἱ δυσारेστημένοι μουτζουρώνουν τὴ ζωὴ, σκιάζουν τὸν ἥλιο. Θέλουμε μόνο χαρούμενους, εὐχαιρεστημένους ἀνθρώπους. Ἡ ὀδοντόκρεμα ΤΕΝ-ΤΕΝ σᾶς ἐξασφαλίζει ἐπὶ πλέον και τὸ ἀναγκαῖον χαμόγελο. Για ἐσᾶς τοὺς